

Ἐξαδέλφη καὶ Θεία (Ἀναπαράστασις)

Ἐνῶ ἡ δόνα Ρωξάνη πῆρε τὸ γιό καὶ τὴν ἀνηψιά της στὸν κήπο, ὁ ἄνδρας της μπῆκε μόνος στὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ ἐξετάσει τὴν ἀλληλογραφία πού μαζεύτηκε κατὰ τὴ διήμερη ἀπουσία του. Ἄνοιξε ἕναν παχουλὸ φάκελο· ἦταν ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφο πού εἶχε ἐπιφορτισθεῖ τὴ διαθήκη τοῦ γυναικαδέλφου του, Ραμόν Ὁλοθουρία. Ὅπως τὸ εἶχε προαισθανθεῖ, ὁ πατέρας τῆς Καικιλίας δέν φαίνεται νὰ εἶχε περισσὰ χρήματα. Ὁ δὸν Ἀριστείδης ἔνιωσε ἕνα κύμα φρίκης νὰ τὸν πλημμυρίζει ὅταν σκέφτηκε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιχορηγεῖ τὴν ἀνηψιά του μέχρι τὴν ἐνηλικίωσή της· μηχανικά, τὸ χέρι του κατευθύνθηκε σὲ μιά σειρά πίπες, διάλεξε μιά κυρτή, τὴν γέμισε καὶ σύντομα τὸ δωμάτιο ἦταν γεμάτο καπνοῦς σχεδὸν συμπαγεῖς. Τότε πρόσεξε τὸ ὄμορφα τυλιγμένο πακέτο πού βρισκόνταν πάνω στὸ γραφεῖο. Ἀδιάφορα τὸ πῆρε στὰ χέρια του καὶ τὸ ψηλάφησε· κάτω ἀπὸ τὸ φλόγκο βρῆκε μιά λευκὴ κάρτα· μέ βιαστικά καὶ συσπασμένα γράμματα, ἡ ἀνηψιά του τοῦ εὐχόταν νὰ χαρεῖ τὸ δῶρο της. Ὁ δὸν Ἀριστείδης χαμογέλασε παρατηρώντας ὅτι ἡ ὑπογραφή ἦταν «Καικοιλία», ἄνοιξε τὸ κουτί· τὸ χαμόγελο πάγωσε στὰ χεῖλη του· τινάχτηκε ἀπ' τὸ κάθισμά του, πῆγε στὸν τοῖχο, κατέβασε τὸ δίκαννο, χούφτωσε μερικά φυσιγγία.